

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] i første Række skal have Dæk til Erstatning for eksproprierede, har man selvsagt maattet lægge Vægt paa Kørselens Vigtighed, idet den helt private Fornøjelseskørsel naturligvis maa komme allersidst, og man har bestræbt sig for at fordele Dækkene, de faa, vi har haft at fordele, paa en saadan Maade, at det størst mulige Antal af de Arbejdsvogne, der er blevet oplodset paa Grund af disse Ekspropriationer, har kunnet komme ud at køre igen.

I Forbindelse med Autogummispørgsmaalet vil jeg nævne Cykelgummisituationen, der jo ogsaa har været Genstand for Omtale her i Dag og for øvrigt ogsaa en hel Del i den senere Tid i Pressen. Ønsket om Cykelgummi bliver ikke mindre, naar Vejret er godt, og det er forstaaeligt at Publikum er ivrig efter at faa Cyklerne i Gang igen. Der er vist imidlertid gjort, hvad der kan gøres, for at fremme denne vigtige Produktion, der i det sidste halve Aar endog har oversteget Førkrigstidsproduktionen og Importen tilsammen. I Dag har vi ikke nogen nævneværdig Import, men vi producerer selv. Det maa imidlertid fremhæves, at der skal bruges endog meget store Mængder Cykelgummi for at dække den Mangel, der selvsagt er opstaaet i Krigsaarene, hvor Produktionsmulighederne var betydeligt ringere. Der har ogsaa i de seneste Dage i Dagspressen været klaget over, at denne store Produktion af Cykeldæk ikke naaede ud til Forbrugerne, og hele dette Spørgsmaal er nu Genstand for en indgaaende Undersøgelse i Handelsministeriet. Jeg kan oplyse, at Produktionen af Cykeldæk i hvert Fald er 150 000 pr. Maaned, saa jeg har den Tro, at et vist Antal Maaneder dog vil hjælpe os over den værste Nød paa dette Omraade.

Jeg vil endelig ogsaa gerne have Lov til at oplyse, at der siden Befrielsen er ophævet ca. 100 af Handelsministeriets Restriktionsbestemmelser, medens en lang Række Krigsordninger er blevet lempet. Det har været min Opfattelse, at en Ordning ikke burde opretholdes længere, end Nødvendigheden tilsagde det, men det kan ikke undgaas, at der i Overgangstiden efter en saadan Ophævelse vil kunne fremkomme visse fordelingsmæssige Vanskeligheder. For at kunne løse disse Vanskeligheder maa vi paakalde Erhvervenes Bistand, og jeg tror da ogsaa, det er i Erhvervenes egen Interesse at udvise den størst mulige Smidighed i Overgangstiden, saaledes at Ophævelsen af en Ordning ikke giver Anledning til Kritik fra Offentlighedens Side, hvilket vil

kunne medføre, at man fremtidig maa kræve en større Sikkerhedsmargen, inden vi skrider til at frigive paa et bestemt Omraade. Blot Erhvervene og Brancherne vil kende deres Besøgstid, naar Forholdene bedres saa meget, at der bliver Baggrund for Ophævelse af Ordningerne, kan jeg tilsige Handelsministeriets og min fulde Støtte til Ophævelserne.

Vi har jo leveret for kolossale Summer som Hjælp fra Danmark til det sultende Europa, og det har vi gjort med Glæde, men jeg vil dog her gerne gøre opmærksom paa, at Danmark derved selvfølgelig ikke faar den frie Valuta, som vi har saa haardt Brug for i disse Tider, og dette medvirker naturligvis ogsaa til, at vi faar endnu færre Varer af dem, vi i saa høj Grad mangler, ind i Landet. Det gør mig for saa vidt ondt, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, forekom det mig, udtalte sig, som om vi havde fremmed Valuta nok. Det modsatte er Tilfældet. Ja, jeg er endog ikke sikker paa, at vi — saa lidt som andre Lande — i den nærmeste Tid kan vente os de store Behageligheder, som det maa være et Ønske hos alle at naa til. Saa længe der er Vareknaphed paa en Række Omraader, maa det offentlige fortsat gribe ind, og dette netop først og fremmest af Hensyn til de smaa i Samfundet, de mindst modstandsdygtige. Dette anser jeg for en demokratisk Nødvendighed, og i hvert Fald maa vi indtil videre fortsat arbejde baade med Varedirektorat og Priskontrol. (*Hans Hedtoft: Hørt!*). Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft sagde „Hørt!“ Det ærede Medlem kan i hvert Fald ikke hævde, at han og hans Parti er de eneste, der varetager Arbejdernes Interesser. Jeg ved, at den nuværende Regering ikke paa noget Punkt er arbejderfjendsk. Den Mistænkeliggørelse, som Socialdemokratiet fra Tid til anden kommer med over for Regeringen, synes jeg, man skulde holde op med, den dutter nemlig ikke længere, siger jeg til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft . . . (*Hans Hedtoft: Vi skal bruge Valutaen til livsnødvendige Ting, højtærede Handelsminister; det er det, jeg har sagt!*) . . . Det er vistnok mig, der har Ordet i Øjeblikket. Vi ønsker hele det offentlige Kontorvæsen reduceret mest muligt, snarest muligt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ønsker, at denne Vej skal betrædes, naar Tiden er dertil. Jeg ved i hvert Fald een Ting, at Valgerne tvivlede derom den 30. Oktober i Fjor.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om Benzinen og Dækkene. Det